

દાનિયેલનું પુસ્તક - એકસો સત્તાવનમું

દાનિયેલના પુસ્તકમાં કાયરુસના પ્રતીકાત્મક ભવિષ્યવાણીય અર્થનું ઉદ્ઘાટન

Jeff Pippenger

2024-03-25

અધ્યાય દસના પ્રથમ પદમાં અમને જાણ કરવામાં આવે છે કે તે કુરુષના ત્રીજા વર્ષનો સમય હતો; પરંતુ અધ્યાય એકમાં અમને જાણ કરવામાં આવે છે કે દાનિયેલ માત્ર કુરુષના પ્રથમ વર્ષ સુધી જ જીવ્યો, અથવા ટક્યો.

અને દાનિયેલ રાજા કુરુશના પ્રથમ વર્ષ સુધી રહ્યો. દાનિયેલ 1:21.

બે વર્ષ સુધી કુરુશે મૂળભૂત રીતે દારિયસ મીદી સાથે સહ-શાસન કર્યું હતું; તેથી તે તેનો ત્રીજો વર્ષ હતો, પરંતુ તે તેનો પહેલો વર્ષ પણ હતો.

પર્શિયાના રાજા કોરેશના ત્રીજા વર્ષે દાનિયેલને, જેને બેલ્તશાસર નામે બોલાવવામાં આવતો હતો, એક વાત પ્રગટ કરવામાં આવી; અને તે વાત સત્ય હતી, પરંતુ નિર્ધારિત સમય લાંબો હતો; અને તેણે તે વાત સમજી, અને દર્શનનો અર્થ ગ્રહણ કર્યો. દાનિયેલ 10:1.

ભવિષ્યવાણીની દૃષ્ટિએ દાનિયેલના પ્રથમ અને અંતિમ દર્શનોમાં કુરુષનો પરિચય કરાવવામાં આવે છે. અગાઉના લેખોમાં પહેલેથી જ દર્શાવ્યા મુજબ, દાનિયેલનું પ્રથમ અધ્યાય પ્રકાશન અધ્યાય ચૌદના પ્રથમ દૂતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. જ્યારે પ્રથમ દૂતની ભવિષ્યવાણીમાં ઓળખ કરવામાં આવે છે, ત્યારે તેમાં પ્રકાશન ચૌદના ત્રણેય દૂતોના સર્વ ભવિષ્યવાણીય લક્ષણો રહેલા હોય છે. પ્રથમ દૂતમાં પ્રતિનિધિત્વ પામેલા શાશ્વત સુસમાયારના ત્રણ પગલાં આ છે: "ઈશ્વરનો ભય રાખો," "તેણે મહિમા આપો," કારણ કે "તેણાના ન્યાયનો સમય આવી પહોંચ્યો છે."

દાનિયેલ અને તેના ત્રણ વિશ્વાસુ સહયોગીઓએ "દેવનો ભય માન્યો" હોવાથી, તેમણે બાબેલના આહારને નકારવાનો અને શાકાહારી રહેવાનો નિર્ણય કર્યો. ત્યારબાદ થયેલી દૃશ્ય પરીક્ષામાં, બાબેલનો આહાર કરનારાઓની સરખામણીએ તેમના તંદુરસ્ત દેખાવ દ્વારા દાનિયેલ અને તેના ત્રણ વિશ્વાસુ સહયોગીઓએ "દેવની મહિમા કરી." ત્રણ વર્ષ પછી "ન્યાયનો સમય" આવ્યો, જ્યારે નેબૂપાદ્નેજ્ઝરે તેમની પરીક્ષા લીધી અને તેમને બાબેલના તમામ જ્ઞાનીઓ કરતાં દસ ગણાં વધુ જ્ઞાનવાન જણાયા.

સનાતન સુસમાયારના ત્રણ પગલાં દાનિયેલના અંતિમ અધ્યાયમાં પણ દર્શાવવામાં આવ્યા છે, જ્યાં જ્ઞાનમાં થતો વધારો એ પ્રક્રિયા તરીકે પ્રગટ થાય છે, જેના દ્વારા અંતકાળે અનમુદ્રિત થનાર પ્રકાશ માટે જવાબદાર ઠરાવવામાં આવેલા લોકો શુદ્ધ થાય છે, ધોળા બનાવવામાં આવે છે અને પરીક્ષિત થાય છે. દાનિયેલના પ્રથમ અધ્યાયમાં, જેમ અંતિમ અધ્યાયમાં છે તેમ, પ્રથમ દૂતના ત્રણ પગલાં—જેમાં ત્રણેય દૂતોનો સમાવેશ થાય છે—ઓળખાવવામાં આવ્યા છે. કારણ કે પ્રથમ અધ્યાય પ્રથમ દૂતનો સનાતન સુસમાયાર છે, તેથી દાનિયેલનો બીજો અધ્યાય પ્રકાશન ચૌદના બીજા દૂતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જ્યાં પશુની મૂર્તિ અથવા ખ્રિસ્તની પ્રતિમા અંગેની કસોટી દર્શાવવામાં આવી છે, જેમ કે તે પ્રથમ અધ્યાયના ત્રણ પગલાંમાં બીજી કસોટીમાં દર્શાવવામાં આવી હતી.

કારણ કે દાનિયેલના પ્રથમ અને બીજા અધ્યાય પ્રકટીકરણ ચૌદના પ્રથમ અને બીજા દૂતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, તેથી ત્રીજો અધ્યાય અને દુરાની સમતલ ભૂમિ પર આવેલી પરીક્ષા ત્રીજા દૂતના સંદેશનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, તેની સાથેની આ ચેતવણી સહિત કે પશુની મુદ્રા સ્વીકારવી નહીં. દાનિયેલના પ્રથમ અધ્યાયમાં કુરુશના પ્રથમ વર્ષની નોંધ છે, અને દસમો અધ્યાય, જે દાનિયેલનું અંતિમ દર્શન છે, તેમાં કુરુશ

તેના ત્રીજા વર્ષ દ્વારા રજૂ થાય છે; પરંતુ આપણે જાણીએ છીએ કે તે ત્રીજું વર્ષ તેનું પ્રથમ જ વર્ષ છે, કારણ કે દાનિયેલ તો માત્ર કુરુશના પ્રથમ વર્ષ સુધી જ રહ્યો હતો.

અત્યેવ કુરુશ ત્રણ વર્ષોને સમાવે છે એવા પ્રથમ વર્ષની એક પ્રતીકરૂપ નિશાની છે. તે પ્રથમ દૂતના સંદેશનો પ્રતીક છે. કુરુશનું પ્રથમ વર્ષ દાનિયેલના પ્રથમ દર્શનના અંતિમ વાક્યમાં ઉલ્લેખિત છે, અને પછી ફરી દાનિયેલના અંતિમ દર્શનના પ્રથમ વાક્યમાં. કુરુશના ભવિષ્યવાણીય પ્રતીકવાદને ઓળખવું મહત્વપૂર્ણ છે, અને આપણે પ્રથમ તો આ ઓળખી રહ્યા છીએ કે તે પ્રથમ દૂતના સંદેશનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આ વાત ભવિષ્યવાણીય રીતે એ હકીકત પરથી નિશ્ચિત કરી શકાય છે કે દાનિયેલ તેના ત્રીજા વર્ષને તેના પ્રથમ તરીકે ઓળખાવે છે; પરંતુ વધુ મહત્વની રીતે, તે કુરુશે જાહેર કરેલા પ્રથમ ફરમાન દ્વારા ઓળખાય છે.

અધ્યાય દસમાં ગેબ્રિએલને પર્શિયાના રાજાઓ સાથે જે સંઘર્ષ કરવો પડ્યો હતો, તે સાયરસને એ સ્થિતિએ લાવવાના સંબંધમાં હતો કે તે આગળ વધીને ત્રણ આજ્ઞાઓમાંથી પ્રથમની જાહેરાત કરે, જેના દ્વારા યહૂદીઓને પાછા ફરીને યરુશાલેમ અને મંદિરનું પુનર્નિર્માણ કરવાની મંજૂરી મળવાની હતી. ત્રીજી આજ્ઞા બે હજાર ત્રણસો વર્ષની ભવિષ્યવાણીની શરૂઆતને ચિહ્નિત કરતી હતી, જે 22 ઓક્ટોબર, 1844ના દિવસે ત્રીજો દૂત આવ્યો ત્યારે પૂર્ણ થઈ. ત્રીજી આજ્ઞા ત્રીજા દૂતનું પ્રતિનિધિત્વ કરતી હતી, અને તેથી સાયરસની પ્રથમ આજ્ઞા, 1798માં પ્રથમ દૂતના આગમનનું પ્રતિનિધિત્વ કરતી હતી. સાયરસ પ્રથમ દૂતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને આ કારણસર, દાનિયેલના પુસ્તકમાં તેનું પ્રથમ વર્ષ ત્રણ વર્ષનું પ્રતિનિધિત્વ કરતું હતું.

આથી સાયરસ “અંતકાળ”નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, કારણ કે જ્યારે પ્રથમ દૂત (સાયરસ) 1798માં આવ્યો, ત્યારે જ “અંતકાળ” આવ્યો અને દાનિયેલનું પુસ્તક ખૂલ્યું. સાયરસ નામ પ્રાચીન પર્શિયન શબ્દ “Kūruš” પરથી ઉતરેલું માનવામાં આવે છે, જેનો અર્થ “સૂર્ય” થાય છે, અને એલામાઇટ શબ્દ “kursh” સાથે સંયુક્ત છે, જેનો અર્થ “સિંહાસન” થાય છે; આ રાજકીય અધિકાર અથવા રાજાશાહી સાથેના સંબંધને દર્શાવે છે. યશાયાહ પણ સાયરસના આ લક્ષણોને સંબોધે છે.

કુરુશ વિષે જે કહે છે, તે મારો પશુપાલક છે, અને તે મારી સર્વ ઇચ્છા પૂર્ણ કરશે; યેરુશાલેમને પણ કહેતા કે, તું બાંધવામાં આવશે; અને મંદિરને, તારો પાયો નાખવામાં આવશે. યહોવા પોતાના અભિષિક્ત, કુરુશને, જેને હું તેના જમણા હાથથી પકડી રાખ્યો છે, તેની વિષે આ રીતે કહે છે: તેની આગળ જાતિઓને વશ કરવા માટે; અને હું રાજાઓના કટિબંધ ઢીલા કરી દઈશ, તેની આગળ દ્વિપટ ક્વાટો ખોલવા માટે; અને દ્વાર બંધ કરવામાં નહીં આવે; હું તારી આગળ ચાલીને જઈશ, અને વાંકાચૂકા સ્થળોને સીધા કરી દઈશ; હું પિત્તળના દ્વારોને ચૂરચૂર કરી નાખીશ, અને લોખંડની સળિયાઓને કાપી નાંખીશ; અને હું તને અંધકારના ખજાના તથા ગુપ્ત સ્થાનોનાં છુપાયેલા ધન આપીશ, જેથી તું જાણે કે હું, યહોવા, જે તને તારા નામે બોલાવું છું, ઇઝરાયેલનો દેવ છું. મારા સેવક ચાકૂબના હિતાર્થે, અને મારા પસંદ કરેલા ઇઝરાયેલના કારણે, મેં તને તારા નામે બોલાવ્યો છે; તું મને ઓળખતો ન હતો, તોય મેં તને ઉપનામ આપ્યું છે. હું યહોવા છું, અને મારા સિવાય બીજો કોઈ નથી; મારા સિવાય કોઈ દેવ નથી; તું મને ઓળખતો ન હતો, તોય મેં તને બળથી સજ્જ કર્યો છે; જેથી સૂર્યોદયથી લઈને પશ્ચિમ સુધી લોકો જાણે કે મારા સિવાય બીજો કોઈ નથી. હું યહોવા છું, અને બીજો કોઈ નથી. યશાયા 44:28-45:6.

કોરેશે ખ્રિસ્ત તનું પૂર્વચિહ્ન દર્શાવેલું, કારણ કે તે યહોવાનો “અભિષિક્ત” હતો અને તેને ઈશ્વરના “મેષપાલક” તરીકે ઓળખાવવામાં આવ્યો હતો, જે યેરુશાલેમનું નિર્માણ કરે છે અને મંદિરનો પાયો મૂકે છે. તે બંધ દ્વારા ખોલવાની ક્રિયામાં સંકળાયેલો છે, જેમ ખ્રિસ્ત તે છે જે ખોલે છે અને કોઈ મનુષ્ય બંધ કરતો નથી, અને બંધ કરે છે અને કોઈ મનુષ્ય ખોલતો નથી. અને કોરેશને “અંધકારના ખજાના અને ગુપ્ત સ્થાનોની છુપાયેલી સંપત્તિઓ” આપવામાં આવે છે. સુધારક આંદોલનોની રેખા પર કોરેશ અનેક માર્ગચિહ્નોને પૂર્ણ

કરે છે.

તે અંતના સમયને ચિહ્નિત કરે છે, જ્યારે પ્રથમ દૂત આવે છે, જ્યારે દાનિયેલનું પુસ્તક અનમુદ્રિત થાય છે અને ત્યારબાદ “અંધકારનાં ભંડારો, અને ગુપ્ત સ્થાનોની છુપાયેલી સંપત્તિ”માંથી આવતું જ્ઞાન વધે છે. તે “અંધકારનાં ભંડારો, અને ગુપ્ત સ્થાનોની છુપાયેલી સંપત્તિ,” એ “પાયો” બને છે, જે “બાંધવામાં” આવે છે, અને તે “મંદિર” બને છે, જે “નાખવામાં” આવવાનું છે. ખ્રિસ્ત, જેમનું પૂર્વચિત્ર ક્રુશ દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યું હતું, તે પ્રભુના “અભિષિક્ત” છે, જેમ ખ્રિસ્ત તેમના બાપ્તિસ્મા સમયે અભિષિક્ત થયા હતા. તેથી ક્રુશ માત્ર પ્રથમ દૂતના આગમનને જ દર્શાવતો નથી, પરંતુ તે બીજો દૂત પણ છે, જે પ્રથમ દૂત ઉતરે ત્યારે તેને શક્તિ આપે છે, જેમ પવિત્ર આત્મા ઉતર્યો હતો જ્યારે ખ્રિસ્ત અભિષિક્ત થયા હતા. 22 ઓક્ટોબર, 1844ના દિવસે ખ્રિસ્તે અતિપવિત્ર સ્થાનમાં પ્રવેશવાનો દ્વાર અથવા “ફાટક” ખોલ્યો, જે એક એવું ફાટક હતું જે બંધ કરવામાં આવ્યું હતું. ક્રુશ ત્રીજા દૂતના આગમનને પણ ચિહ્નિત કરે છે.

સાયરસ પ્રથમ દેવદૂત છે, અને પ્રથમ દેવદૂત પાસે ત્રણેય દેવદૂતોના બધા તત્ત્વો સમાયેલા છે. સાયરસ 1798માં અંતકાળનો સંકેત આપે છે, જ્યારે પ્રથમ દેવદૂત આવ્યો. સાયરસ 11 ઓગસ્ટ, 1840નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જ્યારે પ્રથમ દેવદૂતનો સંદેશ શક્તિથી સજ્જ (અભિષિક્ત) થયો. તે પાયાઓ નાખવાના કાર્યનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જેમ કે મે 1842માં 1843ના ચાર્ટની તૈયારીએ દર્શાવ્યું હતું. તે મંદિરના નિર્માણનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, કારણ કે 19 એપ્રિલ, 1844ના પ્રથમ નિરાશાજનક પ્રસંગે બે વર્ગો અલગ પાડવામાં આવ્યા હતા, અને તે 22 ઓક્ટોબર, 1844ની મહાન નિરાશામાં થયેલી બીજી અલગવણીનું પણ પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

મિલરાઇટોના સુધાર ચળવળના તમામ માર્ગચિહ્નોનો પૂર્વરૂપ ક્રુશમાં દર્શાવવામાં આવ્યો હતો, અને તેથી તે માર્ગચિહ્નો એક લાખ ચુંમાલીસ હજારની ચળવળના માર્ગચિહ્નોનું પણ પૂર્વદર્શન કરે છે. મિલરાઇટ ચળવળના આગમન પહેલાં તે ચિહ્નો આવ્યા હતા, જેમને ખ્રિસ્તે ઓળખાવ્યાં હતા કે તેઓ મિલરાઇટોના ઇતિહાસ પહેલાં આવશે.

“ભવિષ્યવાણી માત્ર ખ્રિસ્તના આગમનની રીત અને હેતુનું પૂર્વકથન જ કરતી નથી, પરંતુ તે એવા ચિહ્નો પણ રજૂ કરે છે, જેના દ્વારા મનુષ્યો જાણે કે તે સમય નજીક છે. ઇસુએ કહ્યું: ‘સૂર્યમાં, ચંદ્રમાં અને તારાઓમાં ચિહ્નો થશે.’ લૂક 21:25. ‘સૂર્ય અંધકારમય થઈ જશે, અને ચંદ્ર પોતાની પ્રકાશ આપશે નહિ, અને આકાશના તારાઓ પડી જશે, અને આકાશમાં રહેલી શક્તિઓ હયમયી ઉઠશે. અને ત્યારે તેઓ મનુષ્યપુત્રને મહાન શક્તિ અને મહિમા સાથે વાદળોમાં આવતા જોશે.’ માર્ક 13:24-26. પ્રકાશનગ્રંથના દશકે આ રીતે બીજા આગમન પહેલાં થનારા ચિહ્નોમાંના પ્રથમનું વર્ણન કર્યું છે: ‘એક મોટો ભૂકંપ થયો; અને સૂર્ય વાળના ટાટ જેવો કાળો થઈ ગયો, અને ચંદ્ર લોહી જેવો થઈ ગયો.’ પ્રકાશન 6:12.”

“આ ચિહ્નો ઓગણીસમી સદીના આરંભ પહેલાં જ જોવામાં આવ્યા હતા. આ ભવિષ્યવાણીની પૂર્ણતામાં, ઇ.સ. 1755માં, અત્યાર સુધી નોંધાયેલાં બધાંમાંથી સૌથી ભયાનક ભૂકંપ આવ્યો હતો.” The Great Controversy, 304.

બીજા આગમનની જાહેરાત કરનાર ચિહ્નો 1798ના થોડા પહેલાં, એટલે કે 1755માં શરૂ થયા. 1798 આત્મિક ઇઝરાયલની આત્મિક બાબેલમાં આવેલી બંધિવાસની સમાપ્તિ હતી, જેને સિસ્ટર વ્હાઇટ શીખવે છે કે શાબ્દિક ઇઝરાયલની શાબ્દિક બાબેલમાં આવેલી શાબ્દિક બંધિવાસ દ્વારા પ્રતિકરૂપે દર્શાવવામાં આવી હતી; અને તે બંધિવાસના સિત્તેર વર્ષોના અંતે પૂર્ણ થઈ, જ્યારે કોરેશે ખુલ્લા દ્વારોમાંથી પ્રવેશ કરીને બાબેલ પર કબજો કર્યો અને બેલશઝઝારને મારી નાખ્યો.

“આજે દેવની કલીસિયા ખોવાઈ ગયેલી માનવજાતિના ઉદ્ધાર માટેની દૈવી યોજનાને પૂર્ણતા સુધી આગળ ધપાવવા માટે મુક્ત છે. અનેક સદીઓ સુધી દેવના લોકોએ પોતાની સ્વતંત્રતાઓ પર નિયંત્રણ

સહન કર્યું. સુસમાચારનું તેની શુદ્ધ, તામાં પ્ર ચાર કરવું નિષિદ્ધ કરવામાં આવ્યું, અને જેઓ મનુષ્યોની આજ્ઞા ાઓનું ઉલ્લંઘન કરવાની હિંમત કરતા, તેમના પર અત્યંત કઠોર દંડો લાદવામાં આવતા. તેના પરિણામે, પ્ર ભુનો મહાન નૈતિક દ્રાક્ષા લાડી લગભગ સંપૂર્ણપણે નિર્વ્યવસ્થિ થત રહી ગયો. લોકો દેવના વચનના પ્ર કાશથી વંચિત રાખવામાં આવ્યા. ભૂલ અને અંધશ્રદ્ધા, નો અંધકાર સરચા ધર્મના જાનને લગભગ લુપ્ત કરી દેવાની ધમકી આપતો હતો. ધરતી પર દેવની કલ્પિત સિયા, આ નિર્દય અત્યાચારના લાંબા કાળ દરમિયાન, એટલી જ ખરેખર બંધિવાસમાં હતી જેટલા હદપારના સમયગાળા દરમિયાન બાબેલમાં બંધક રાખવામાં આવેલા ઇઝરાયેલના સંતાનો હતા.” Prophets and Kings, 714.

બાબેલમાં સિતેર વર્ષોના અંતે 1798નું પ્રતીકાત્મક પૂર્વાચિન્ન દર્શાવ્યું, અને 1798 પહેલાં એવા સંકેતો પ્રગટ થયા હતા, જેઓએ જાહેર કર્યું કે ખ્રિસ્તનું પુનરાગમન અતિ સન્નિકટ હતું।

“બાબેલની દીવાલોની આગળ કુરુશની સેનાનું આગમન ચઢ્ઢીઓ માટે એનું ચિન્ન હતું કે બંદીવાસમાંથી તેમની મુક્તિ નજીક આવી રહી હતી. કુરુશના જન્મથી એક સદીથી પણ વધુ પહેલાં, પ્રેરણાએ તેનું નામ લઈને ઉલ્લેખ કર્યો હતો, અને બાબેલ શહેરને અચાનક કબજામાં લેતાં તે જે વાસ્તવિક કાર્ય કરશે, તેમજ બંદીવાસના સંતાનોની મુક્તિ માટે માર્ગ તૈયાર કરશે, તેની નોંધ લખાવેલી હતી.” Prophets and Kings, 551.

કોરેશે પણ 1798 પહેલાં આવેલા ચિન્નોનું પ્રતિકરૂપ ધારણ કર્યું. દારિયસ અને કોરેશના શાસન વિષે ઇતિહાસકારો થોડા અસ્પષ્ટ છે, પરંતુ દેવનું વચન સ્પષ્ટ છે. મીદ-ફારસી સામ્રાજ્ય બાબિલોનના સામ્રાજ્ય પછી આવ્યું, અને મીદ-ફારસનો પ્રથમ રાજા દારિયસ હતો, જોકે તેનો ભાણેજ કોરેશ એ સેનાપતિ હતો જેણે બેલ્શાઝ્ઝરની અંતિમ મહેફિલની રાત્રે બાબિલોન કબજે કર્યું. akoreશ અને દારિયસ બન્ને સિતેર વર્ષની કેદાવસ્થાના અંતના સમયનું પ્રતિકરૂપ છે, જે 1798માં અંતના સમયનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને જે 1989માં અંતના સમયનું પણ પ્રતિકરૂપ છે.

મૂસાની ઇતિહાસમાં અંતનો સમય હારૂન અને મૂસાના જન્મથી ચિહ્નિત થયો હતો, જેમના જન્મો વચ્ચે ત્રણ વર્ષનો અંતર હતો. તે ઇતિહાસે ખ્રિસ્તના ઇતિહાસને અતિ સંપૂર્ણ રીતે પ્રતીકરૂપ દર્શાવ્યો, અને તે ઇતિહાસમાં અંતનો સમય યોહાનના જન્મથી ચિહ્નિત થયો હતો, અને છ મહિના પછી તેના ભાઈબંધ ઈસુના જન્મથી. અંતના સમયનાં બે માર્ગચિન્નો છે, અને દરિયુષ તથા કુરુષ બંને સિતેર વર્ષની બંદીવાસની સમાપ્તિનું ચિન્ન મૂકે છે, જેણે બારસો સાઠ વર્ષની બંદીવાસની સમાપ્તિનું પ્રતીકરૂપ દર્શાવ્યું હતું. 1798માં પાપલ પશુને લાગેલો પ્રાણઘાતક ઘાવ, તે પછીના વર્ષે તે પશુ પર સવાર રહી તેના ઉપર શાસન કરનાર એક વ્યક્તિના મૃત્યુથી અનુસરાયો. 1989માં રીગન અને બુષ પ્રથમ, બંને રાષ્ટ્રપતિ હતા.

કોરેશ તે ચિન્નોને દર્શાવે છે જે અંતકાળના આવતા સમયની જાહેરાત કરે છે, અને તે અંતકાળને પણ દર્શાવે છે. તે જ્ઞાનના વધારાને દર્શાવે છે, અને જ્યારે એક દૂત અવતરિત થાય છે ત્યારે પ્રથમ સંદેશના સશક્તીકરણને દર્શાવે છે; તેમજ ત્યારબાદ પાયા નાખવાના કાર્યમાં હાથ ધરાયેલ કાર્યને, મંદિર બાંધવાના કાર્યને, અને ત્રીજા દૂતના આગમનને પણ દર્શાવે છે, જ્યારે કરારનો દૂત અચાનક પોતાના મંદિરમાં આવે છે.

પર્ષિયાના રાજા કોરેશના ત્રીજા વર્ષે દાનિયેલને, જેનું નામ બેલ્તશાઝ્ઝર કહેવાતું હતું, એક વાત પ્રકાશિત કરવામાં આવી; અને તે વાત સત્ય હતી, પરંતુ નિર્ધારિત સમય લાંબો હતો; અને તેણે તે વાત સમજી, અને દર્શનનું સમજણ પ્રાપ્ત કરી. તે દિવસોમાં હું દાનિયેલ પૂરા ત્રણ અઠવાડિયા સુધી શોક કરતો હતો. મેં કોઈ સ્વાદિષ્ટ રોટલી ખાધી નહોતી, ન તો માંસ કે દ્રાક્ષારસ મારા મુખમાં આવ્યો, અને ન જ ત્રણ સંપૂર્ણ અઠવાડિયા પૂરા થયા સુધી મેં પોતાને કશી રીતે અભિષેક કર્યો. અને પ્રથમ મહિનાના ચોવીસમા દિવસે, જ્યારે હું મહાન નદી, એટલે હિદેકેલના કિનારે હતો. દાનિયેલ 10:1-4.

કોરેશ અને બેલ ટશઝ ઝરનાં પ્ર તીકો અંતિમ દિવસોમાં આવેલી એક વિશિષ્ટ ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસને પ્ર તિનિધિત્વ વ આપે છે. બેલ ટશઝ ઝરનું પ્ર તીક આપણને જાણ કરે છે કે જે લોકોનું પ્ર તિનિધિત્વ કરવામાં આવે છે તેઓ એક લાખ યુઝ માલીસ હજાર છે, જે વચનબદ્ધ પ્ર જાની અંતિમ પેઢી છે. તેઓ કોરેશ દ્વારા પ્ર તિનિધિત્વ ઇતિહાસમાં સ્થાપિત કરવામાં આવ્યા છે, જે 1798, 1989, અને 11 સપ્ટેમ્બર, 2001 પહેલાં આવેલા ઇતિહાસનું પ્ર તિનિધિત્વ કરે છે, કારણ કે કોરેશ તે તમામ માર્ગચિહ્નોનું પ્ર તિનિધિત્વ કરે છે. તે 18 જુલાઈ, 2020ની નિરાશાનું પણ પ્ર તિનિધિત્વ કરે છે, અને સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકામાં જલદી આવનારા રવિવારના કાયદાનું પણ. દાનિયેલનું અંતિમ દર્શન ભવિષ્યવાણીય રીતે ક્યારે સ્થાને મૂકાયેલું છે તે નિર્ધારિત કરવાની યાવી દાનિયેલ શું જાણે છે તેમાં નિહિત છે.

પહેલા શ્લોકમાં દાનિયેલ (બેલ્તશઝઝર) ને “વસ્તુ” તથા “દર્શન” — બન્નેનો અર્થબોધ છે. “વસ્તુ” માટે હિબ્રુ શબ્દ “dabar” છે, જેનો અર્થ “શબ્દ” થાય છે, અને ગબ્રિએલ દ્વારા તેનો ઉપયોગ પચીસ સો વીસ વર્ષની (“seven times”) “chazon” દર્શનનું પ્રતિનિધિત્વ કરવા માટે કરવામાં આવે છે. પહેલા શ્લોકમાં જે “દર્શન” દાનિયેલ સમજે છે, તે તેવીસ સો વર્ષની “mareh” દર્શન છે. અંતિમ દિવસોમાં ઈશ્વરના કરારના લોકો 1989માં, અંતના સમયમાં, “seven times” ને સમજી શક્યા નહોતાં. તેઓ “seven times” ને 11 સપ્ટેમ્બર, 2001 પછી સુધી સમજી શક્યા નહોતાં; તેથી દાનિયેલ અવશ્ય જ 11 સપ્ટેમ્બર, 2001 પછી, કુરેશ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામતા આગાહીભર્યા સુધારણાના આંદોલનના સમયમાં હોવો જોઈએ, કારણ કે દાનિયેલ, જે અંતિમ આગાહીભર્યા આંદોલનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, “વસ્તુ” અને “દર્શન” — બન્નેને સમજે છે.

દાનિયેલ એકવીસ દિવસના શોકકાળમાં હોવાનું ઓળખાવવામાં આવે છે. શોકના “તે દિવસોમાં” દાનિયેલે “વસ્તુ”ને સમજ્યો, અને તેને “દર્શન” વિષે પણ સમજણ પ્રાપ્ત થઈ. “વસ્તુ” દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ સત્ય શોકના દિવસોમાં દાનિયેલને પ્રગટ કરવામાં આવ્યું. સુધારણીય રેખાઓમાં મધરાત્રીના પોકારથી જરા પહેલાં ઈશ્વરના લોકો “શોક કરતાં” તરીકે પ્રતિનિધિત્વ થાય છે. આ શોકનું પ્રતિનિધિત્વ માર્થા અને મરિયમ દ્વારા, વિજયી પ્રવેશથી જરા પહેલાં લાઝરસ માટે શોક કરતાં, કરવામાં આવે છે. મિલરાઇટ ઇતિહાસમાં પ્રથમ નિરાશા પછી આવેલ હતોત્સાહને, યિરમિયા દ્વારા વ્યક્ત થયેલ પ્રમાણે, તે ચિતરવામાં આવ્યું હતું.

તારા વચનો મળ્યા, અને મેં તેમને ભક્ષણ કર્યા; અને તારું વચન મારા હૃદયનો આનંદ અને હર્ષ બન્યું; કેમ કે, હે સૈન્યોના યહોવા દેવ, હું તારા નામે કહેવાઉં છું. હું ઉપહાસ કરનારાઓની સભામાં બેઠો નથી, અને આનંદિત પણ થયો નથી; હું તારા હાથને કારણે એકલો બેઠો રહ્યો; કેમ કે તું મને ક્રોધથી પરિપૂર્ણ કર્યો છે. મારું દુઃખ શા માટે સદાકાળ છે, અને મારો ઘા શા માટે અસાધ્ય છે, જે સાજો થવા માનતો નથી? શું તું મારા માટે સર્વથા મિથ્યાવાદી જેવો, અને નિષ્ફળ થતી જળધારાઓ જેવો બની જશ? યર્મિયા 15:16-18.

યિરમિયાએ “આનંદ કર્યો” નહોતો, જેમ પ્રકટીકરણ અધ્યાય અગિયારમાં સોદોમ અને મિસરના નાગરિકોએ બે સાક્ષીઓના મૃત્યુ સમયે કર્યો હતો. “આનંદ ન કરવો” એટલે શોક કરવો. બેલ્તશઝઝરનો શોક તે શોકની ઓળખ આપે છે, જે બે સાક્ષીઓના મૃત્યુ સાથે સંકળાયેલો છે. 18 જુલાઈ, 2020 અને 3 નવેમ્બર, 2020ના રોજ, સાચા પ્રોટેસ્ટન્ટ શિંગડા અને પૃથ્વીના પશુના રિપબ્લિકન શિંગડાના બે સાક્ષીઓ સોદોમ અને મિસરની માર્ગોમાં માર્યા ગયા, જ્યાં અમારા પ્રભુને પણ ક્રૂસ પર ચઢાવવામાં આવ્યા હતા. જ્યારે અમારા પ્રભુને ક્રૂસ પર ચઢાવવામાં આવ્યા, ત્યારે તેમના શિષ્યો શોક કરવા લાગ્યા. તે બે સાક્ષીઓ પ્રકટીકરણ અધ્યાય અગિયારમાં મૂસા અને એલિયાહ તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા હતા.

પવિત્ર શાસ્ત્રોમાં ખ્રિસ્ત તને માઇકલ તરીકે ઓળખાવતાં પાંચ સંદર્ભો છે—ત્રણ દાનિયેલના ગ્રંથમાં, એક યહૂદાના ગ્રંથમાં અને બીજો પ્રકાશનના ગ્રંથમાં. હવે જે દસમો અધ્યાય આપણે વિચારણા હેઠળ લઈ રહ્યા છીએ તેમાં માઇકલનો બે વાર ઉલ્લેખ થયો છે—તેરમી અને એકવીસમી આયતમાં—અને પછી ફરી

બારમા અઢ ચાચની પ્રથમ આચતમાં. પ્રકાશન બારમા અઢ ચાચની સાતમી આચતમાં તેની ઓળખ આપવામાં આવી છે. યહૂદાના ગ્રંથમાં માઇકલને મૂસાને પુનરુત્થિત કરનાર તરીકે ઓળખાવવામાં આવ્યો છે, જે પ્રકાશન અગિયારમા અઢ ચાચમાં માર્ગ પર મૃત પડેલા સાક્ષીઓમાંથી એક છે.

આથી, જો કે તમે આ વાત પહેલેથી જ જાણતા હતા, તો પણ હું તમને સ્મરણ કરાવું છું કે પ્રભુએ મિસર દેશમાંથી લોકોને ઉગાર્યા પછી, ત્યારબાદ જેઓએ વિશ્વાસ ન કર્યો તેઓનો નાશ કર્યો. અને જે દૂતોએ પોતાનું પ્રથમ સ્થાન જાળવી રાખ્યું નહિ, પરંતુ પોતાનું નિવાસસ્થાન છોડી દીધું, તેઓને તેણે મહાન દિવસના ન્યાય સુધી અંધકાર હેઠળ સદાકાળની સાંકળોમાં રાખી મૂક્યા છે. તેવી જ રીતે સોદોમ અને ગોમોરાહ અને તેમની આસપાસનાં શહેરોએ, તેમની જેમ જ વ્યભિચારમાં પોતાને સોંપી દીધા અને વિપરિત દેહની કામના પાછળ દોડ્યા હોવાથી, સદાકાળના અગ્નિના દંડને ભોગવીને એક દાખલા તરીકે પ્રગટ કરવામાં આવ્યા છે. તેવી જ રીતે આ અશુદ્ધ સ્વપ્નદ્રુષ્ટાઓ પણ દેહને કલંકિત કરે છે, પ્રભુત્વનો તિરસ્કાર કરે છે, અને મહિમાશાળીઓની નિંદા કરે છે. તો પણ મુખ્યદૂત મીખાએલ, જ્યારે મૂસાના દેહ વિષે શેતાન સાથે વિવાદ કરતાં તેની સાથે તકરાર કરતો હતો, ત્યારે તેની વિરુદ્ધ નિંદાત્મક આરોપ લાવવાનો સાહસ કર્યું નહિ; પરંતુ કહ્યું, “પ્રભુ તને ઠપકો આપે.” યહૂદા 5-9.

યહૂદાના ગ્રંથમાં, સોદોમ અને ઇજિપ્ત—જે પ્રકાશન અધ્યાય અગિયારમાં તે મહાન શહેરનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જ્યાં મૂસા અને એલિયાહ માર્યા જાય છે—બન્નેના સંદર્ભમાં, માઇકલ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામેલા ખ્રિસ્ત મૂસાના દેહને પુનરુત્થિત કરે છે। પ્રકાશન અધ્યાય અગિયારમાં મૂસા અને એલિયાહ ત્રણ અને અડધા પ્રતીકાત્મક દિવસોથી મૃત રહ્યા હતા, અને જ્યારે માઇકલ સ્વર્ગમાંથી નીચે ઉતરે છે ત્યારે બેલ્તશઝ્ઝાર માટેના શોકના દિવસો પૂર્ણ થાય છે। પંક્તિ પર પંક્તિ, દાનિએલ અધ્યાય દસની કલમ એકથી ચાર સુધી, તે શોકકાળને ઓળખાવે છે, જે ત્યારે પૂર્ણ થાય છે જ્યારે બે સાક્ષીઓને માઇકલ દ્વારા પુનરુત્થિત કરવામાં આવે છે।

આ અભ્યાસને આપણે આવતા લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

“પિતાએ મૂસા અને એલિયાહને ખ્રિસ્ત માટે પોતાના સંદેશવાહકો તરીકે પસંદ કર્યા, તેને સ્વર્ગના પ્રકાશથી મહિમાવાન કરવા અને તેની આવનારી વેદના વિષે તેની સાથે સંવાદ કરવા માટે, કારણ કે તેઓ મનુષ્યો તરીકે પૃથ્વી પર જીવ્યા હતા; તેમણે માનવીય શોક અને દુઃખનો અનુભવ કર્યો હતો, અને તેથી તેઓ તેની પૃથ્વીજીવનની પરિક્ષાઓમાં ઇસુ પ્રત્યે સહાનુભૂતિ રાખી શકતા હતા. એલિયાહે, ઇઝરાયલ માટેના ભવિષ્યવક્તા તરીકેની પોતાની સ્થિતિમાં, ખ્રિસ્તનું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું હતું, અને તેનું કાર્ય, એક અંશે, તારણહારના કાર્ય સમાન રહ્યું હતું. અને મૂસા, ઇઝરાયલના નેતા તરીકે, ખ્રિસ્તના સ્થાને ઊભા રહ્યા હતા, તેની સાથે સંવાદ કરતા અને તેની દિશાઓનું અનુસરણ કરતા હતા; તેથી, દેવના સિંહાસન આસપાસ ભેગા થયેલા સર્વ સમૂહોમાંથી, દેવપુત્રની સેવા કરવા માટે આ બે સર્વથા યોગ્ય હતા.”

“જ્યારે મોસેએ ઇઝરાયલના સંતાનોના અવિશ્વાસ પર ક્રોધિત થઈને રોષમાં શિલાને પ્રહાર કર્યો અને તેઓએ જે પાણી માટે પોકાર કરી હતી તે તેમને આપ્યું, ત્યારે તેણે મહિમા પોતાને જ અપાવ્યો; કારણ કે ઇઝરાયલની અકૃતજ્ઞતા અને હઠીલા સંભાવનામાં તેનું મન એટલું મગ્ન થઈ ગયું હતું કે, જે કાર્ય કરવા માટે દેવે તેને આજ્ઞા આપી હતી તે કરતાં વખતે, તે દેવનો આદર કરવામાં અને તેના નામને મહાન ઠેરવવામાં નિષ્ફળ ગયો. સર્વશક્તિમાનની યોજના એવી હતી કે ઇઝરાયલના સંતાનોને વારંવાર સંકટમય સ્થિતિઓમાં લાવવામાં આવે, અને પછી તેમની મહાન આવશ્યકતાની ઘડીએ પોતાની શક્તિ દ્વારા તેમને છોડાવવામાં આવે, જેથી તેઓ તેમના પ્રત્યે તેની વિશેષ કાળજીને ઓળખે અને તેના નામને મહિમા આપે. પરંતુ મોસેએ પોતાના હૃદયની સંવાભાવિક ઉદ્દીપનાઓને વશ થઈ, દેવને જે માન મળવું જોઈએ હતું તે પોતાને અપાવી લીધું, શેતાનની સત્તા હેઠળ પડી ગયો, અને તેને વચન આપેલા દેશમાં પ્રવેશવાની મનાઈ કરવામાં આવી. જો મોસે અડગ રહ્યો હોત, તો પ્રભુ તેને વચન

આપેલા દેશમાં લઈ ગયો હોત, અને પછી મૃત યુ જોયા વિના તેને ૨ વર્ગમાં ૨ થાનાંતરિત કર્યો હોત.”

“જેમ થયું હતું તેમ, મૂસા મૃત્યુમાંથી પસાર થયો; પરંતુ દેવનો પુત્ર સ્વર્ગમાંથી નીચે ઉતરી આવ્યો અને તેના દેહે ક્ષય જોયો તે પહેલાં જ તેને પુનરુત્થિત કર્યો. યદ્યપિ શેતાને મૂસાના દેહ વિષે મિખાયેલ સાથે વિવાદ કર્યો અને તેને પોતાનો યથોચિત શિકાર ગણાવ્યો, તોય તે દેવના પુત્ર સામે પ્રબળ રહી શક્યો નહીં; અને મૂસા, પુનરુત્થિત તથા મહિમાવંત દેહ સાથે, સ્વર્ગના દરબારોમાં લઈ જવામાં આવ્યો અને હવે તે તે સન્માનિત બેમાંથી એક હતો, જેને પિતાએ પોતાના પુત્રની સેવા માટે નિયુક્ત કર્યો હતો.”

“પોતાને નિદ્રાથી આટલા પરાજિત થવા દેતાં, શિષ્યોએ સ્વર્ગીય સંદેશવાહકો અને મહિમાપામેલા મુક્તિદાતા વચ્ચેની વાતચીત ગુમાવી દીધી હતી. પરંતુ જ્યારે તેઓ અચાનક ગાઢ નિદ્રામાંથી જાગે છે અને પોતાના સમક્ષ રહેલું તે ઉદાત્ત દર્શન નિહાળે છે, ત્યારે તેઓ હર્ષવિશ અને ભયમિશ્રિત આદરથી ભરાઈ જાય છે. તેઓ પોતાના પ્રિય ગુરુના તેજોમય સ્વરૂપ પર નજર કરતાં, પોતાના હાથોથી પોતાની આંખોને ઢાંકી દેવા માટે બાધ્ય બને છે, કારણ કે અન્યથા તેઓ તેમના વ્યક્તિત્વને આવરી રહેલી અને સૂર્યના કિરણો જેવી પ્રકાશકિરણો પ્રસરાવતી તે અવર્ણનીય મહિમાને સહન કરી શકતા નથી. થોડા ક્ષણો સુધી શિષ્યો પોતાના પ્રભુને પોતાની આંખો સમક્ષ મહિમાવંત અને ઉન્નત થયેલા જુએ છે, અને તે તેજોમય સત્તાઓ દ્વારા સન્માનિત થયેલા, જેમને તેઓ ઈશ્વરના અનુકંપાપાત્ર ગણાયેલા તરીકે ઓળખે છે.” The Spirit of Prophecy, volume 2, 329, 330.